

[Starcke.]

Den, der administrerer, køber Varer for Penge. Det oplyses, at der til Administrationen nu er blevet beslagnagt 152 københavnske Ejendomme, rent bortset fra de rent permanente Institutioner. Disse 152 københavnske Ejendomme maa indeholde flere Tusinde Værelser. Her ligger simpelt hen Løsningen af Bolignøden.

Vi maa efterhaanden over til en Realitetspolitik i Stedet for alle vore Formaliteter og udviklede Omsvøbsdepartementer. Jeg nærer ingen Frygt for den danske Krone. Hvis Udlandet kan faa eftertragtede danske Varer for danske Kroner, vil Kronen være sikker nok, men hvis vore Varer er bundet til et bestemt Land til fastsatte Priser, har den danske Krone mindre Interesse for andre, hvilket giver sig Udtryk i en ringere Værdi. Penges Værdi afhænger af, hvad man kan faa for dem af Realiteter. Hvis det er saadan, som det er nu, at Danmark faar færre Kul i Bytte for samme Mængde Smør, er det en skæv Udvikling, men den har vi selv været med til at fremkalde ved vor ulykkelige Englandstraktat, vor Statshandel, vor Planøkonomi. Vi har derved ødelagt den gunstige Stilling, som Danmark havde ved Krigens Afslutning, hvor vi stod med et næsten intakt Produktionsapparat, men de Varer, som en hel Verden hungrer efter at faa fat i, solgte vi til Underpris. Fuldt lastede sendte vi vore Skibe over Nordsøen med første Klasses Levnedsmidler, og tomme sejlede de hjem igen til Danmark. Eksportpriserne laa paa et latterligt lavt Niveau, medens Importpriserne udviklede sig i ugunstig, stadig stigende Retning — en fantasifuld Politik, der for stedse burde diskvalificere Planøkonomerne herhjemme til at tale med om Handelspolitik.

I Dag er Tidspunktet særdeles gunstigt for en Afvikling af Restriktionerne, nu da vi lever under et nedadgaaende Marked, hvor Køberne er tilbageholdende, hvor ingen vil købe store Lagre ind med Risiko for Tab gennem yderligere Prisfald. Prisfaldet omfatter foreløbig særlig Stabelvarer som Korn, Foderstoffer, Uld, Bomuld etc. Lad os se at komme ud af dette her i Tide, saaledes at Prisfaldet kan udnyttes herhjemme fra. Englands og Frankrigs Eksempler, Tysklands Forhold, Norges og Sveriges Erfaringer taler deres eget tydelige Sprog. Sporene skræmmer. Retsforbundet er lige siden 1932 gaaet imod Valutalovgivningen, og Tiden har givet os Ret. I Februar Maaned i Fjor stod den nuværende højtærede Statsminister her i Tinget og bebrejdede den daværende Handelsminister, at han forelagde Vareforsy-

ningsloven uændret til Forlængelse, og den højtærede nuværende Statsminister udtalte, at Vareforsyningsloven efter hans Mening baade maatte hvæsses og skærpes paa adskillige Punkter. Vi ser nu, at den nuværende højtærede Handelsminister forelægger Loven igen i Aar, og ser man bort fra de Paragraffer, hvor der ogsaa tillægges Boligministeren og Ministeren for Fiskeri særlige Bemyndigelser, kan jeg ikke se, at Loven hverken er hvæsset eller skærpet, selv om disse Ting i og for sig er betænkelige nok, og vi fra vor Side vil ikke gaa med til ogsaa at give Bemyndigelser til Boligministeren og Fiskeriministeren. Den højtærede Statsminister udtalte ogsaa den 19. Februar i Fjor — jeg beder om Tilfaldelse til et kort Citat:

„Som man ser, Redskabet er der, men hvad nytter det, naar Ministeren ikke vil benytte det eller ikke forstaar at anvende dette Middel? Og det er det, der under den nuværende Handelsministers Ledelse og Administration indtil dette Øjeblik har været Ulykken.“

Betyder dette, at den høje Regering, hvis denne Lov forlænges, nu vil til at anvende dette Redskab paa en ganske anderledes hvæsset, skærpet, energisk og hensynsløs Maade, eller hvad er Meningen?

Det vil efter mit Skøn være betænkeligt at overlade Ministeriet dette Instrument. Vi maa væk fra disse uholdbare Tilstande. Vi maa over til friere Forhold igen. Det er muligt, at der vil komme Vanskeligheder ved Overgangen til friere Forhold, men Faktum er, at under de nuværende Forhold har vi Vanskelighederne. De er sikre, de er haandgribelige, og de er stadig stigende, men under frie Forhold er Vanskelighederne kun en Mulighed, og dér vil et frit og dygtigt Folk staa saadan i det, at det vil kunne overvinde Vanskelighederne, hvis de kommer, hurtigere end de nuværende Planøkonomer, som i hvert Fald har bevist, at de ikke kan det. Det er bedre at miste en Fokkemast og et Bramsejl, end at hele Skuden gaar nedden om og hjem, og det er bedre at tage et Par Knubs og eventuelt et Par Skrammer end langsomt og sikkert at kvæles helt.

Anker Lau: Der er Grund til at paa-skønne, at Forslaget om Vareforsyningslovens Forlængelse denne Gang foreligger i saa god Tid, at der kan blive Tid til og Mulighed for dybere Overvejelser af Ændringer i den hidtidige Praksis og af en begyndende Afvikling. Der kan samtidig være Grund til at udtrykke Haabet om, at ogsaa Prisloven meget snart vil blive forelagt det høje